

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

Inhoud:

Colofon	2
Redactioneel	3
Nieuwe Penningmeester	4
Kenterschoot race	6
Boot voor de deur	8
Vakantie op Trui	10
Met twee hydrofoben aan boord	12
Trui 135 jaar oud	14
Ambassadeur van Almere	16
Merchandise	20
Algemene Informatie VVT	21
Algemene Informatie BU130	22

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

De redactie bestaat uit:

Redactie:
Elanor Staats

Beschikbaar stellen op de website:
Roy de Bokx

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
200 exemplaren

Website:
<http://www.bu130.nl>

Fotografie:
Johan Zielman
Reinout Wiersema
Marie-Louise Brandtjes
Martijn Nijenstein

Redactioneel

Hallo VVT-ers! De nieuwe Bulletalie is dit keer gevuld met koude zeilweekenden en klus evaringen. Er zijn ook vier pagina's gewijd aan Trui's nieuwe trog.

Verder wil ik iedereen vertellen dat er een botterborrel aan komt! Het zal plaats vinden op de Bolk op de avond van 12 mei. Er zullen ook foto's van de afgelopen tijd geshowed worden op de beamer. Dus lieve botter mensen, kom allen naar de Bolk om gezellig met elkaar te zuipen!

Commissaris Bulletalie

Elanor Staats

Presidentieel

Waarschijnlijk ben je met stomheid geslagen wanneer je deze pagina voor je ziet. Presidentieel? Alweer een stukje van Roy? Ja en Ja. Tenminste, “president” is een term die binnen de VVT eigenlijk niet gebruikt wordt, maar dit leek me een beter kopje dan “voorzitterlijk”, als dat al een woord is.

Dan rest nog steeds de vraag “Waarom schrijft Roy nou alweer een stukje namens het bestuur, maar deze keer alwéér vanuit een andere functie?”. Als voorzitter zou ik hier ijskoud op moeten antwoorden: als je dat niet weet, had je maar bij de ALV moeten zijn. Voor de lieve mensen die alles op alles hebben gezet maar waarvoor nét de brug open stond, ze nét ziek waren of al hun ondergoed nog in de was zat even een kleine toelichting.

Toen ik bij het bestuur van de VVT werd opgenomen was dit eerst als commissaris Bulletalie. Toen Yoerik echter weg ging en er een penningmeester nodig was, leek mij dit een leukere taak en ben ik penningmeester geworden en Elanor de nieuwe commissaris Bulletalie. Vervolgens kondigde Marie-Louise aan dat ze na de zomer haar tijd hard nodig zou hebben voor haar afstuderen. In de afgelopen periode hadden we al gemerkt dat het regelmatig lastig was om een datum te prikken waarop we met z'n allen konden vergaderen. Daarom is besloten dat ik zowel penningmeester als voorzitter zou worden, met goedkeuring van de ALV. We willen de komende tijd dus de gang van zaken binnen het bestuur stroomlijnen zodat alle zaken strak op orde zijn. Heb jij nou een idee of visie waarbij je het brandende verlangen voelt om dit met ons te delen? Mail ons dan gerust op vvt@bu130.nl

Roy de Bokx

Van de voorzitter van de Stichting.

Zon, wind en zeilen: dé manier om de komende periode je vrije tijd door te brengen. Na een jaar meegedraaid te hebben binnen het Stichtingsbestuur heb ik tijdens de laatste openbottervergadering Stefan opgevolgd als voorzitter. Ik viel ook meteen met de neus in de boter met een groot project: de trog. Een mooi project waarbij je ook meteen kunt zien wat je als technische studenten voor elkaar kunt krijgen. Vooral het synchroonspringen met Wim om de dekendelen op de goede plek te krijgen was interessant om te zien.

De traditie om oud-bestuursleden een aandenken te geven heb ik goed in ere gehouden. 's Ochtens met een dekendeel op de fiets van de Rotterdamseweg naar de Bolk. En bij gebrek aan een cirkelzaag heeft Stefan een compleet dekendeel gekregen. Zo pasten ook mooi de hele bedanktekst én een fles schelvispekkel naast elkaar.

Nu er in de weekenden weer gevaren wordt valt op

dat de boot goed waterdicht is en dat de trog eruitziet alsof hij er al jaren in zit. En zelfs buiten de weekenden is er gevaren, Marie-Louise heeft met een groep tijdens de tentamenweken gevaren. Een mooie afwisseling tussen het leren.

Het is al weer een tijd geleden, maar de visserijdagen hebben ons een mooie prijs opgeleverd. Met het verkopen van gefrituurde vis hebben we de spleetprijs gewonnen! Een mooie prestatie van de bemanning van Trui.

Ik wens iedereen een mooi vaarseizoen en hoop jullie allemaal op Trui te mogen zien.

Emiel Klifman
Voorzitter BU130

Het laatste weekend van het jaar met Trui

(of liever gezegd: met 2 thermo's, 3 shirts, 2 truien, zeilbroek, -jas, handschoenen, sjaal en muts. En een botter)

Voor vertrek uit Volendam zijn er nog kleine praktische zaken: de havenmeester betalen en een paar kilo strooizout kopen. Het strooizout is snel gekocht, de havenmeester doet pas open na drie keer aanbellen. Eerst kijkt hij wat nors omdat ik hem blijkbaar heb gestoord, als ik vertel waar ik voor kom wordt het beter: "Die prachtige boot, in deze tijd van het jaar?! Ben je gek, jullie mogen natuurlijk gratis liggen!" Kijk, dat horen we graag.

Voor de haven van Volendam eerst een paar uur motoroefeningen gedaan. Beste plek was bij de uitlaat, lekker warm. Daarna nog een paar uur oefeningen op zeil gedaan bij Marken.

Voor het donker aangelegd in Marken, waarbij ik mijn eerste aanlegje mocht doen (Note to self: een botter vaart niet als een scherp jacht. En al helemaal niet als een valk.) Daarna naar de kroeg geweest in het nog altijd prachtige Marken. Blufpoker en Kapitein Bluf gespeeld, dronken geworden en in de vorst weer naar de boot. Volgende ochtend: koud buiten, alles bevroren en overal een mooie laag rijp. Op zeil weggevaren tussen het ijs en de rijp door. Prachtig plaatje.

Na het ontbijt nog wat overstag oefeningetjes gedaan en daarna langs het paard van Marken. Veel toeristen met veel camera's die graag even een foto wilden maken van dat mooie langsvarende schip. Helaas moesten we wel op dat moment met behulp van de motor overstag, dat was vast een minder mooi plaatje. Na ons fotomomentje kluiver erop en koers richting Amsterdam. Het is prachtig zeilweer, met een mooi winters zonnetje en een strakblauwe lucht. Verder maar één ander scheepje op het water. Het mooie maar helaas onbereikbare Pampus nog zien liggen en via de oranjeluizen richting het IJ, want het schip moet naar Rotterdam voor het winteronderhoud. Het begint net te schemeren als we op het IJ aankomen. Bij het muziekgebouw aan het IJ ligt een cruiseschip, en niet een kleintje. We besluiten even een kijkje te nemen. In het restaurant aan boord zien we mensen dineren, uitkijkend

over het water. Het restaurant zit in de romp van het schip, ongeveer ter hoogte van onze masttop. Wij zwaaien, mensen binnen zwaaien. Wij met 9 man op het voordek: Hoofd..schoulers, knie en teen!, mensen binnen lachen en juigen.

Ondertussen is het donker en dus koud geworden. We varen de houthaven door en meren af in één van de vele grachtjes van Amsterdam. Daarna met de tram naar Amsterdam CS en naar huis. Het was een geweldig weekend: veel geleerd (dank Joram!), veel gelachen, veel gezien. Ik heb al weer zin in het volgend zeilseizoen!

Wouter Kreiken

Klussen aan Trui

Als eerstejaars zijnde heb ik dit jaar voor het eerst geklust aan trui. De sterke verhalen van mensen die, met een look waar zwarte piet nog jaloers op kan zijn, terugkwamen van een dag klussen. En dat mensen de trein uit worden gezet omdat “we jouw soort niet in de trein willen hebben”. Leek in eerste instantie heel sterk. Maar op het moment dat de boot daadwerkelijk op de helling lag en mensen, om de hellingvloer schoon te houden, alle vuil aan zichzelf smeerden en meenamen naar Delft, kreeg ik toch het idee dat er een kern van waarheid in de sterke verhalen kan zitten.

Maar goed, mijn ervaring met klussen. Het begon op een mooie zondagmiddag na oud en nieuw toen we, met Marie-Louise voorop, op de boot aankwamen. Het achterste gedeelte van de boot was bedekt, naar ik begrepen heb voor de eerste keer, met het dekzijl van een vrachtwagen, zodat je tijdens regen toch beschut kon werken. Toen we onder het dekzijl stonden met z'n allen kwamen we er achter dat er lege, kapotte fles Bacardi aan boort lag. Die werd door Marie, via Johan aan mij doorgegeven. En terwijl ik hem in de vuilniszak gooide, schramde de fles heel fijn langs mijn vinger, en heb ik nog steeds een leuk aandenken aan mijn eerste keer klussen. Verder vond ik die dag een geslaagde dag, met het schoonmaken van het vooronder, en het krabben en lijnoliën van het voordek.

Later dit jaar was er een soos klusweek waarin in een dag geholpen heb. De avond ervoor was het eigenlijk heel gezellig, maar ik vond op den duur dat het tijd werd om naar bed te gaan, omdat ik anders niet op tijd op de soos kon zijn. Emiel was het niet met me eens, en bood me nog 1 biertje aan en dan zou hij mee komen klussen. Nou... dat is makkelijk verdiend. Je krijgt bier EN iemand gaat de volgende dag helpen klussen. Het nadeel was wel dat Emiel erg moe was, en daardoor niet opschoot. Een leuke remedie daarvoor, dat ook tijdens het opstaan in de KMT werd gebruikt, was het liedje “wakker met een wijsje” van kinderen voor kinderen full-time te dragen. Maar ja... ieder voordeel heeft z'n nadeel. Het bleek namelijk dat onze kluscom Eduard weer heel erg depressief wordt van dit liedje heel veel te draaien. Maar goed, persoonlijk had ik meer aan een actieve Emiel, dan aan een actieve Eduard. Het zal wel dat de kluscom nuttige dingen doet, maar in ieder geval niet als ik er bij ben.

En toen kwamen de hellingweken. Dit was niet de eerste keer dat ik de boot uit het water had gezien. Maar het is en blijft een mooi gezicht. Ik kwam die dag iets later, omdat ik van te voren nog iets te doen had. En toen mocht ik de binnenkant van de trog gaan krabben, omdat daar beginnende schimmel op zat, die er eerst af moest voordat er beschermlagen overheen kwamen. Ik kwam toen midden in een heleboel

grappen van Hidde, Martijn en Stevan over een voorval die blijkbaar de nacht ervoor had afgespeeld. Wegens de vele opmerkingen over “Min-punten” “X” “15 minuten” en “Roy” werd mij langzamerhand duidelijk wat er gebeurt was. Later die week heb ik nog de binnenkant van trui mogen verven en toen werd mij duidelijk hoe je zo gigantisch vies kon worden. Gelukkig waren het maar alleen mijn handen, al duurde dat ook wel 2 week voordat die weer schoon waren.

Reinout

Klussen, dat breekt zo lekker de week

Klussen is leuk. Dat weet iedereen die dit stukje leest al lang, maar ik moet het toch even melden. Klussen is gezellig. Met acht bolkers naar Rotterdam treinen, daar een dagje met allerlei viezigheid rondkliederden en dan weer terug in een trein, die zo vol is dat je medereizigers de botterlucht niet kunnen ontvluchten. (Protip: Je gezicht vies maken doe je door de verf en roest van het anker te

schuren. Stinken gaat het best met harpuis of carbo) Gedenkwaardig is het moment dat ik eerst het anker met bottomcoat geschilderd had en vervolgens zittend het kastje ging schilderen, met als resultaat dat ik bottomcoat op mijn bottom had.

Zeilen tanen is ook zoiets. De hele dag sta je in de petroleumdampen, zodat je af en toe naar buiten moet om je longen schoon te spoelen met frisse stadslucht. Bij het uithangen van de zeilen komen de aroma's helemaal goed tot hun recht en na een tijdje wordt je licht in je hoofd, hoewel je zwaartpunt niet lager komt te liggen, wat voor lastige situaties zorgt met betrekking tot je evenwicht. De taan zit ook nog steeds aan mijn schoenen, en daarin ben ik niet de enige.

Tijdens een van de tentamenweken heb ik samen met Eduard nieuwe klampen gemaakt. (De oude fokkeschootklampen worden binnenkort mijn kapstok.) Dat was een ontspannend karwijtje, en dat was ook best welkom in de monotone tentamenweken. Ik kan het iedereen aanraden om tijdens de tentamenweken 1 dag (max) te soggen.

Klussen is ook leerzaam. De oplettende klusser weet sinds Martins (die een boot in de oude haven heeft) bezoek aan de helling precies het verschil tussen de hamers die gebruikt worden door bijvoorbeeld meubelmakers en tonnenmakers. Bij een meubelmaker gaat het er namelijk om dat er heel precies met een beitel gewerkt kan worden. Een smidshamer is een zware stalen hamer en de smid zal deze hamer continu laten stuiteren om zich minder in te spannen. Na enkele van deze tikjes tilt de smid de hamer wat verder op om de kop met een hardere klap neer te laten

komen. Daarna stuitert hij weer rustig verder.

Een breeuwhamer is weer anders. Het voornaamste kenmerk is dat een breeuwhamer niet terug omhoog stuitert zodat het vlas daadwerkelijk aangeduwd wordt in plaats van na de slag terug te veren. Voor dat doel zit er een spleet in de kop van de hamer. Het beste is het dan om duwned te slaan in plaats van draaiend. Sommige breeuwhamers zijn ook voorzien van groeven om vlas door te voeren. Martin zou er één gaan regelen en dat is gelukt. Sindsdien zijn wij de trotse eigenaar van een echte breeuwhamer die al gelijk op de jaarvergadering van de VVT als voorzittershamer mocht dienen en inderdaad niet van de tafel omhoog stuitert.

Ik zie er naar uit om volgend jaar te leren die hamer voor zijn eigenlijke doel te hanteren, en ik hoop (Ja, ik hoop want positieve verwachtingen koesteren is meer iets voor Emiel) dat er weer veel enthousiaste klussers zijn die gezellig mee helpen.

Johan

Een nieuwe trog voor de BU130

Trog: (de -) houten, aan de bovenzijde geopende, bak in het midden van de kuip welke toegang verschaft tot de bun. De trog wordt ook vaak bun genoemd.

In de bakboordzijde van de trog zat al een paar jaar een scheur en het was al opgemerkt dat deze scheur zich onder de waterlijn bevond. Toen er op een gegeven moment op de kopse kant af en toe wat water doorsijpelde en er uit de zijkant champignons begonnen te groeien, was het wel duidelijk: hij moest eruit. Aangezien het wel een groot, maar niet bijzonder ingewikkeld onderdeel van de boot is besloten we om dit project zelf aan te pakken, zodat de kennis en kunde niet verloren zou gaan, zoals het geval zou zijn als het we het een werf zouden toevertrouwen.

Voordat er daadwerkelijk met de cirkelzaag, breekijsers een goede portie grof geweld aan de slag kon worden gegaan was er nog het één en ander aan voorwerk nodig. Zo moet eerst uitgevonden worden wat er allemaal vervangen zou worden. De aanliggende dekendelen waren met de middenschiprestauratie van 1992 op de werf van Wim niet vervangen, maar samen met de trog uit de boot getild en daarna weer teruggeplaatst in de boot. Na het raadplegen van het eerste lustrumboek van Trui (1875-1985) bleek dat Wim zich goed had herinnerd dat de trog in 1975 geplaatst was op de werf van Bültjer in Duitsland en dat dit onderdeel er dus alweer 35 jaar trouwe dienst op had zitten.

Helaas was er op een paar oude foto's na waarop vaak maar een klein stukje trog te zien was, niets bekend over hoe de trog er oorspronkelijk uit gezien moest hebben. Ook waren er geen schepen bekend die, net als Trui op de werf van Pauw in Muiden gebouwd waren. Het nieuwe ontwerp werd dus voornamelijk gebaseerd op de oude afmetingen en daarbij licht aangepast met ideeën uit het boek "de Bouwgeschiedenis van de botter", tips van Wim en eigen creativiteit.

In oktober 2009 werden de eerste houthandelaren aangeschreven om te vragen wat zij voor ons zouden kunnen betekenen. Er zijn maar enkele handelaren die in staat zijn om platen van vier meter lang en 7 centimeter dik kunnen leveren en uiteindelijk bleek Houtcompagnie Alemenum de meest geschikte bron voor ons hout. Hoewel we naar Harlingen moesten rijden om het hout uit te zoeken, was deze houthandel bekend met scheepsrestauraties en had het mooi hout in verschillende diktes en lengtes op voorraad liggen. Na een inventarisatie van het benodigde hout en het oplossen van de puzzel hoe alle planken zo efficiënt mogelijk uit de houtdelen gezaagd konden worden werd het hout besteld en voor een zacht prijsje afgeleverd op de helling in

Rotterdam. Daar was in het voorjaar al een tweede hellingweek aangevraagd zodat we genoeg tijd zouden moeten hebben om de oude trog eruit te halen en vervolgens de nieuwe te installeren.

We waren inmiddels alweer een jaar verder en was er ook nagedacht over hoe de verbindingen geconstrueerd zouden worden. Vooral de verbinding van de lange delen met de kops kant van de trog was een onderwerp van discussie. Wim had ons aangeraden om een zwaluwstaartverbinding te maken zodat er een draadeind van boven naar beneden doorheen kon en er geen draadeinden in kops hout geschoefd hoefden te worden. Hoe mooi het ook zou zijn, wij achtten onszelf niet in staat om in korte tijd twee goed passende zwaluwstaartverbindingen te maken, maar een soort mes-groef verbinding zou wel moeten lukken. Op deze manier gaan er wel draadeinden in kops hout, maar wordt een groot deel van de kracht opgevangen door de in elkaar grijpende delen, waarbij de belasting beter verdeeld wordt. Daarnaast wordt het geheel ook nog eens gelijmd waardoor het nog sterker wordt en bovenal waterdicht.

De twee lange zijanten van de trog moesten uit twee op elkaar geplaatste delen gemaakt worden, omdat bomen nu eenmaal niet zo breed genoeg worden om het er in één keer uit te kunnen halen. Waar dit vroeger met stalen pennen werd gedaan waarvoor zeer netjes geboord moest worden en vervolgens hard geheid, hebben wij de twee delen op elkaar gelijmd met een veer ertussen. (soort mes-groef verbinding met een los mes en een diepe groef in beide planken)

Het meeste zaag-, lijm- en freeswerk was al klaar voordat de boot daadwerkelijk de helling op ging, zodat we alleen nog maar de oude trog eruit hoefden te halen en de nieuwe als een soort bouw pakket in de boot konden schroeven. Uiteraard ging dit niet zo soepel als hierboven beschreven. Vooral de verbinding van de trog en dekendelen met de motorkist was wat ingewikkeld en het lastige was dat we van tevoren niet precies wisten waar alle bouten en pennen zaten. Het heeft uiteindelijk meer dan een dag gekost

om alle verbindingen rondom de motorkist te vinden en vervolgens weg te slijpen, zagen en breken.

Vervolgens kon de trog uit de boot worden getakeld (zie foto) en konden we alles schoonmaken. De contactoppervlakken waren gelukkig nog in zeer goede staat en er hoefde niet veel te gebeuren om door te kunnen gaan met het pas maken van de nieuwe delen. Als eerste werd het stuurboord dekendeel uitgemeten en uitgezaagd. Na wat passen en bijwerken sloot het aardig aan op de motorkist en het dekendeel waar het tegenaan moest komen en kon alles vastgezet worden met houtdraadbouten. Inmiddels was ook de, naar onze mening onhandige, ophanging van motorkist iets gewijzigd en vastgezet. Vervolgens kwamen de trogdelen aan boord en werd de bak op zijn plek in elkaar geschoven, gelijmd en gebout.

De volgende dag hadden we Wim uitgenodigd om ons werk te aanschouwen en ons te helpen met het pas maken van het bakboord dekendeel. Voordat hij daaraan begon moest eerst nog even de stuurboord deken iets bijgeschaafd worden (met de cirkelzaag) om te voorkomen dat de nog te plaatsen breeuwnaad zou gaan lekken. Vervolgens werd rond de middag de trog vast gebout aan de deken en was uiteindelijk om een uur of zes de bakboord deken ook uitgezaagd en pas gemaakt. Het is inmiddels woensdag in de tweede hellingweek als dat dekendeel vastgezet wordt en er regelmatig gewerkt wordt aan de afwerking, het breeuwen en de twee dekendelen tussen de trog en de mast. Om die twee allerlaatste dekendeeltjes op maat te maken hebben we zelf anderhalve dag nodig (verschil moet er zijn).

In de laatste paar dagen wordt het koelspiraal weer terug geplaatst net als de dieselt-

ank, de accuus, het koelwaterreservoir, grof dieselfilter, diodebrug, balkjes voor de bunplankjes, ondersteuning voor achternvonders en de motorkist wordt iets opgehoogd. De hele trog is namelijk iets hoger geworden dan de oude zodat de motor- en accudeksels niet meer vlak boven de motor en accuus hangen, maar iets meer speling hebben. Ook wordt alles in de bottomcoat en lijnolie gezet en worden alle doppen gelijmd en afgeslagen.

Als maandag de boot tegen het einde van de middag van de helling af schuift blijkt het grootste lek bij de voorstevens te zitten (waar we niet eens hebben geklust!) en zien we enkel wat zweetplekken bij de splinternieuwe trog. Met een maaltijd bij Villa Kakelbond worden twee zeer zware, maar ook super leuke en leerzame hellingweken afrond en kunnen we prima stellen dat de stichting ook dezer dagen nog prima in staat is om een grote restauratie zelf uit te voeren.

Ik wil in het bijzonder de mensen bedanken die vanaf het begin af aan meegedacht hebben en tijdens de twee hellingweken full-time hebben geklust: Stefan, Hidde, Eduard en Kees. Daarnaast hebben natuurlijk nog veel meer mensen hun bijdrage geleverd, van tevoren met goede ideeën of tijdens de bouw door het uitvoeren allerlei klussen die ertoe bijgedragen hebben dat we nu een supermooie trog in de boot hebben staan die hopelijk weer 35 jaar meekan. Klussers, bedankt! Tenslotte wil ik de VVT en het Prins Bernhard Cultuurfonds bedanken voor hun financiële bijdrage aan dit project.

Op naar de volgende uitdaging...

Martijn

De spiering party in Hindelopen.

Voor mij was dit de tweede keer kuilen met de Trui, het eerste jaar als schipper. Wederom waren de boeken van Peter Dorleijn geraadpleegd voor een goede voorbereiding. De vorige keer kon de gevangen spiering nog gebruikt worden als aasvis voor het hoekwand om paling te vangen. Helaas mag er niet meer gehoekt worden bij de visserijdagen. Maar omdat we het kuilen heel gaaf vinden, hadden we een ander plan bedacht...

Het kuilen hadden we snel weer in de vingers. De eerste trek kuilen was richting Breezanddijk, de daar liggende vloot hebben we teleurgesteld door weer terug te kuilen richting Hindelopen. Met kluiver en aap erbij was het een prachtig gezicht. In Hindelopen aangekomen hadden we een behoorlijke bak spiering gevangen. Tja, wat doe je met zoveel kleine visjes die je niet als aas kan verkopen. Oplossing: Frituren. De olijfolie was al in grote hoeveelheden ingeslagen en bij de friettent in de haven konden we wel wat bakjes en vorkjes krijgen. Aangezien we eerst nog wilden eten hebben we besloten te wachten met frituren tot een goed moment voor avond snacks, ongeveer 9 uur. Met veel enthousiasme hebben we de vissersvloot in Hindelopen op de hoogte van ons plan gebracht en uitgenodigd bij ons aan boord spiering te komen snacken voor 1 euro. Ons museumbordje, dat met vooruitziende blik was voorzien van een krijtbord achterkant, fungeerde als uithangbord om onze heerlijke spiering aan te prijzen.

Met deze goede voorbereidingen waren we er helemaal klaar voor. Na 2 proefporties hadden we de slag van het spiering frituren te pakken. Zoals ons ongeveer 3 jaar oude spreekwoord luid: De spiering wordt geconsumeerd, als de maaginhoud er met een knal uit explodeert!

Een groot deel van de aanwezige vissers in Hindelopen kwam al gauw kijken of die

gefrituurde aasvis nou wel te eten was. En snel was de boot propvol, binnen en buiten. Het werd een gezellige avond die later herinnerd zou worden als “de spiering party”. Er werd niet alleen een gat geslagen in onze spieringvangst maar ook in onze drankvoorraad. Vrijdagmiddag hebben we het spiering frituren nog lichtjes overgedaan in

Workum met verbeterd recept.

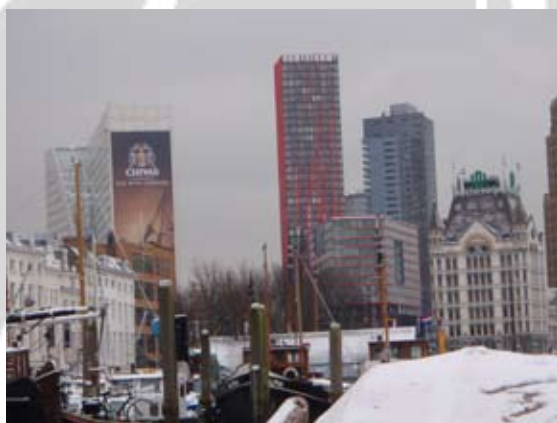
Van vele mensen hebben we later nog complimenten gehad over onze gefrituurde spiering. De spleetprijs staat nu ook trots te pronken op mijn kamer. Ik kan volgende keer iedereen aanraden mee te varen en de kik van het kuilen te voelen en de spiering te proeven. Dan maken we er weer een gezellig avond van om te herinneren.

Marie-Louise

Een paar foto's

Omdat Reinout zo aardig is geweest om mij drie emails voor gestopt met foto's op te sturen vond ik het zonde om er niet meer in de Bulletalie te stoppen. En ja, ik moet twee lege pagina's vullen XD [red]

Merchandise nog te koop!

T-shirts:

Voorkant:

Achterkant:

Maten: S, M, L, XL
Prijs: €7,50

Achterkant:

Maten: S, L, XL
Prijs: €7,50

Achterkant:

Voorkant:

Maten: M, L
Prijs: €7,50

Trui:

Maten: 9-60
Prijs: €65,-

~~Kiel:~~

Achterkant
BU 130
TRUI

Prijs: €47,50

Intresse? Mail vvt@bu130.nl of spreek Roy de Bokx, Elanor of Eduard aan.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletin, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
giro: 9356042
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter: Roy de Bokx
Secretaris: Eduard van Iersel
Penningmeester: Roy de Bokx
Commissaris Bulletin: Elanor Staats

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
giro: 3030194
KvK: S 145242

Bestuur

Voorzitter:
Emiel Klifman 06-27486063

Secretaris:
Jasper Dijt 06-47987308

Penningmeester:
John-Alan Pascoe 06-25007627

Aankomend Penningmeester:
Wouter Verbeek 06-50964543

Commissaris Onderhoud:
Eduard van Iersel 06-49850145

en warme chocolade melk met slagroom.

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	€ 440	studentenprijs:	€ 350
Midweek	€ 550	studentenprijs:	€ 425
Week	€ 860	studentenprijs:	€ 725
Losse dag midweek	€ 220	studentenprijs:	€ 170
Losse dag weekend	€ 275	studentenprijs:	€ 210
Stichtingsweekenden (*)	€ 12,50	SIO's (*):	€ 5
Bikkelweekenden(*)	€ 7,50		
Visserijdagen (*)	€ 15		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

(*) per persoon per dag

